

Република Србија
Врховни касациони суд
Кзз 1065/2015
24.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Труљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.М., због кривичног дела пустошење шума из члана 274. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.М., адвоката М.Г., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К 8/14 од 05.03.2015. године и Вишег суда у Неготину Кж1 53/15 од 23.06.2015. године, у седници већа одржаној 24.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.М., адвоката М.Г., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К 8/14 од 05.03.2015. године и Вишег суда у Неготину Кж1 53/15 од 23.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину К 8/14 од 05.03.2015. године окривљени Б.М., је оглашен кривим да је извршио кривично дело пустошење шума из члана 274. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од два месеца и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити ако окривљени за време од једне године рачунајући од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да на име паушала суду плати износ од 5.000,00 динара, а на име осталих трошкова кривичног поступка износ од 5.601,00 динара, све у року од 30 дана под претњом принудног извршења. Оштећена Република Србија је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Неготину Кж1 53/15 од 23.06.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Б.М., а пресуда Основног суда у Неготину К 8/14 од 05.03.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног Б.М., адвокат М.Г., у смислу чл. 482, 483, 484. и 485. ЗКП, а са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе за предметно кривично дело.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је током поступка најпре утврђено да се предметна катастарска парцела број 990 води као њива пете класе, па је потом на основу другог поседовног листа утврђено да је наведена парцела по култури шума, те је нејасно зашто се током поступка појавио тај други поседовни лист, а такође током поступка није поуздано утврђено да доказа је окривљени посекао предметну количину дрвета наведену у изреци првостепене пресуде. Бранилац истиче и то да се поставља питање где је вештак шумарске струке изашао и на којој парцели је пребројао пањеве, када на лице места није изашао вештак геометар, при чему сви сувласници предметне парцеле нису били присутни на лицу места када је вршено вештачење. Поред тога, бранилац наводи да из списка произилази да је Д.Г., ташта окривљеног и сувласник на наведеној парцели, те да је окривљени по њеном налогу отишао као возач трактора да превезе предметна стабла. Због свега наведеног бранилац сматра да не постоји ниједан доказ који би указао на то да је окривљени посекао предметна стабла и извршио кривично дело које му се ставља на терет, због чега, по оцени браниоца, нижестепени судови су учинили „битну повреду и нису утврдили тачно чињенично стање“.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног оспорава оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар–саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.